

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 300

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 mai 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 212 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991	2–3
Decizia nr. 240 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	3–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.31. — Ordin al ministrului apărării naționale privind stabilirea responsabilităților pentru asigurarea compatibilității electromagnetice în Ministerul Apărării Naționale	5–12
1.439/1.930. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, interimar, și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri	13–14
1.936. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna mai 2011	14–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
15. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna mai 2011	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212

din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Eugenia Vlas în Dosarul nr. 107/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât textul de lege criticat nu se mai află în vigoare, neîndeplinind cerința prevăzută de art. 29 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 107/2/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**, excepție ridicată de Eugenia Vlas într-o cauză în legătură cu redobândirea cetățeniei române.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin limitarea numărului de cereri ce pot fi depuse anual în vederea acordării sau redobândirii cetățeniei române este nesocotit dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Arată că legea trebuie aplicată unitar atât pentru cetățenii de naționalitate română ai Republicii Moldova care pot depune cererile de acordare sau redobândire a cetățeniei române la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, cât și pentru cei care le depun în Republica Moldova.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, în redactarea cuprinsă în forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 martie 2000. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate a fost adoptată Legea nr. 354/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 16 noiembrie 2009, care, prin art. I pct. 3, abrogă expres dispozițiile art. 12 alin. 3 din Legea nr. 21/1991. Legea nr. 21/1991 a fost din nou republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, prevederile de lege criticate nemalegându-se în cuprinsul acesteia.

La data ridicării excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat avea următorul cuprins:

— Art. 12 alin. 3: „*În situația în care, la nivelul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, numărul solicitanților este cu mult mai mare decât capacitatea de procesare a oficiului, se va proceda la programarea acestora în limita a 30.000 de dosare pe an, pentru fiecare oficiu consular.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la durata rezonabilă a termenului de soluționare a cauzelor. De asemenea, se invocă în susținerea excepției și prevederile din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, la art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și la art. 115 alin. (4) referitor la necesitatea motivării urgenței care determină emiterea ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu soluționarea acesteia, a fost adoptată Legea nr. 354/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 16 noiembrie 2009. Prin art. I pct. 3, această lege abrogă expres dispozițiile art. 12 alin. 3 din Legea nr. 21/1991, criticate de autorul excepției. Prin urmare, excepția nu mai îndeplinește una dintre condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și anume aceea care impune ca textul legal ce formează obiectul acesteia să fie în vigoare. Față de momentul pronunțării asupra prezentei excepții, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă, prevederile art. 12 alin. 3 din Legea nr. 21/1991 fiind abrogate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Eugenia Vlas în Dosarul nr. 107/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 17 februarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i)
din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Constantin Preoteasa în Dosarul nr. 6.349/97/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția comercială și contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției solicită, în realitate, completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.349/97/2009, **Tribunalul Hunedoara — Secția comercială și contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Excepția a fost ridicată de Constantin Preoteasa cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect cererea de anulare a dispoziției de încetare a raporturilor de serviciu în baza art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care exceptează de la situațiile de încetare a raporturilor de muncă ale polițistului situația în care acesta a fost condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune săvârșită din culpă, dar pentru care s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii sau amenzii penale, este discriminatoriu. Astfel, arată că, deși aplicarea pedepsei amenzii relevă un grad de pericol social mai mic al faptei penale decât în situația când a fost aplicată pedeapsa închisorii, dar s-a dispus suspendarea executării pedepsei, textul de lege criticat nu cuprinde între excepțiile enumerate și cazul în care polițistul este condamnat definitiv la pedeapsa cu amenda pentru o faptă săvârșită din culpă. Ca urmare, se ajunge la situația nefirească și disproporționată când raporturile de serviciu ale polițistului încetează chiar și în situația aplicării unei pedepse cu amenda pentru o faptă penală cu un pericol social foarte mic.

Tribunalul Hunedoara — Secția comercială și contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat este neconstituțional. În acest sens, arată că legiuitorul, în redactarea art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002, nu a avut în vedere gravitatea sancțiunilor, ci modalitatea de executare a acestora. Or, din modul de reglementare a sistemului pedepselor în dreptul penal rezultă că pedeapsa amenzii penale este cea mai blândă dintre sancțiunile principale ce pot fi aplicate în cazul săvârșirii de infracțiuni, motiv pentru care, indiferent de forma

de executare a acesteia, ea este mai puțin gravă decât pedeapsa închisorii, chiar suspendată condiționat, necontravenind art. 52 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, așa cum au fost modificate prin art. I pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 14 octombrie 2003, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 101/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 aprilie 2004.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

„Art. 69. — (1) Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc: [...]

i) când este condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu excepția cazurilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii sau amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă, pe baza aprobării persoanelor care au acordat gradele profesionale prevăzute la art. 15;”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit de faptul că art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 nu cuprinde în ipoteza sa și situația în care polițistul a fost condamnat definitiv la o pedeapsă cu amenda pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă.

Situația invocată de autorul excepției relevă într-adevăr o situație comparabilă celei reglementate de textul de lege criticat. Astfel, aplicarea pedepsei amenzii are în vedere situațiile în care infracțiunea este apreciată ca având un pericol social mai redus. Deopotrivă, măsura suspendării executării pedepsei închisorii poate fi dispusă numai în cazul în care pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani, astfel că sunt avute în vedere infracțiuni cu un pericol social redus. La acordarea acestei măsuri contribuie și o serie de factori ce țin de persoana condamnatului, respectiv antecedentele sale penale și faptul că instanța apreciază că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia. Desigur, factorul determinant în stabilirea concretă a gravității faptei și aplicarea pedepsei revine judecătorului, care, în funcție de împrejurările de fapt pe care le evaluează, stabilește pedeapsa aplicabilă și modul de executare a acesteia.

Cu toate acestea, Curtea constată că acoperirea neconstituționalității în sensul celor arătate de autorul excepției nu poate fi realizată decât prin completarea textului de lege criticat, critica nevizând conținutul acestui text, ci o omisiune legislativă.

Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992: *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Constantin Preoteasa în Dosarul nr. 6.349/97/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția comercială și contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind stabilirea responsabilităților pentru asigurarea compatibilității electromagnetice în Ministerul Apărării Naționale

Luând în considerare prevederile art. 10 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 982/2007 privind compatibilitatea electromagnetică,

în scopul asigurării compatibilității electromagnetice a echipamentelor radioelectrice din dotarea Ministerului Apărării Naționale,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) și art. 51 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Compatibilitatea electromagnetică se asigură prin aplicarea de măsuri tehnice și organizatorice aprobate de structurile cu responsabilități din componența Ministerului Apărării Naționale, denumit în continuare *MApN*.

(2) În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *echipament radioelectric* — orice aparat sau instalație fixă care funcționează cu ajutorul frecvențelor radio;

b) *aparat* — orice dispozitiv finit sau orice combinație de astfel de dispozitive achiziționate ca unitate funcțională independentă, destinat utilizatorului final și susceptibil să producă perturbații electromagnetice ori a cărui funcționare este susceptibilă de a fi afectată de astfel de perturbații;

c) *instalație fixă* — o combinație specifică a mai multor tipuri de aparate și, după caz, a altor dispozitive care sunt asamblate, instalate și destinate a fi utilizate în mod permanent într-o locație prestabilită;

d) *compatibilitate electromagnetică* — capacitatea echipamentelor de a funcționa satisfăcător în mediul lor electromagnetic, fără a produce ele însele perturbații electromagnetice prejudiciabile pentru alte echipamente din mediul respectiv;

e) *perturbație electromagnetică* — orice fenomen electromagnetic care poate degrada funcționarea echipamentelor radioelectrice. O perturbație electromagnetică poate fi un zgomot electromagnetic, un semnal nedorit sau o modificare a însuși mediului de propagare;

f) *mediu electromagnetic* — toate fenomenele electromagnetice observabile într-o anumită locație;

g) *zonă de protecție electromagnetică* — zona din mediul electromagnetic al unui echipament radioelectric în care prezența unui alt echipament poate provoca perturbații electromagnetice prejudiciabile;

h) *organism notificat* — organism desemnat de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru evaluarea echipamentelor din punctul de vedere al conformității cu cerințele esențiale privind compatibilitatea electromagnetică, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 982/2007 privind compatibilitatea electromagnetică;

i) *standard militar tehnic* — document în care sunt precizate normele sau ansamblul de norme care reglementează calitatea, caracteristicile și forma unui echipament radioelectric militar;

j) *program offset* — un set de compensații economice pentru achiziționarea de produse, lucrări sau servicii de pe piața externă, în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 2. — La nivelul MApN se stabilesc următoarele structuri cu responsabilități pe linia asigurării compatibilității electromagnetice:

a) Departamentul pentru armamente;

b) Direcția comunicații și informatică a Statului Major General, denumită în continuare *DCI/SMG*;

c) Direcția generală de informații a apărării, denumită în continuare *DGIA*;

d) statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei;

e) Agenția Militară pentru Managementul Frecvențelor Radio, denumită în continuare *AMMFR*.

Art. 3. — Departamentul pentru armamente răspunde de:

a) întocmirea și actualizarea, de către Agenția Militară de Standardizare, împreună cu AMMFR, a listei cu standarde militare privind compatibilitatea electromagnetică;

b) transmiterea listei cu standarde militare privind compatibilitatea electromagnetică Biroulului standardizare și interoperabilitate din cadrul Statului Major General, în vederea aprobării de către președintele Consiliului de standardizare și interoperabilitate al MApN;

c) înscrierea de către Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare, denumită în continuare *ACTTM*, în cadrul specificației tehnice a fiecărui echipament radioelectric a denumirii standardelor militare ale căror prevederi trebuie respectate pentru asigurarea compatibilității electromagnetice;

d) evaluarea conformității cu standardele și reglementările privind compatibilitatea electromagnetică a echipamentelor radioelectrice militare achiziționate, fabricate, modificate sau primite ca donație ori prin intermediul programelor offset de către structurile din componența MApN;

e) dezvoltarea, operaționalizarea și menținerea în cadrul MApN, prin ACTTM, a capacităților de testare — evaluare în domeniul compatibilității electromagnetice.

Art. 4. — (1) Măsurile de asigurare a compatibilității electromagnetice pe timpul instalării și exploatării echipamentelor radioelectrice militare se stabilesc în cadrul actelor normative specifice elaborate de structurile cu responsabilități, astfel:

a) DCI/SMG, pentru echipamentele radioelectrice de comunicații din dotarea MApN;

b) DGIA, pentru echipamentele radioelectrice din dotarea proprie și a structurilor subordonate;

c) statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, pentru echipamentele de radionavigație, de radiolocație, sistemele de armamente și alte echipamente radioelectrice caracteristice fiecărei categorii de forțe, cu excepția celor de comunicații.

(2) Măsurile de asigurare a compatibilității electromagnetice pentru echipamentele radioelectrice de comunicații din dotarea DGIA sunt stabilite cu avizul DCI/SMG.

Art. 5. — AMMFR este structura de specialitate care stabilește principiile și regulile generale în domeniul compatibilității electromagnetice, coordonează și controlează modul de aplicare a acestora în MAPN. În acest scop, AMMFR are următoarele responsabilități:

a) elaborează acte normative specifice, studii și analize de caz pe linia compatibilității electromagnetice în MAPN;

b) coordonează aplicarea măsurilor de asigurare a compatibilității electromagnetice pe timpul achiziției, instalării și exploatării echipamentelor radioelectrice din dotarea MAPN, la solicitarea structurii responsabile cu achiziția, instalarea și exploatarea respectivelor echipamente;

c) analizează și soluționează cererile de sprijin cu frecvențe pentru echipamentele radioelectrice militare.

Art. 6. — (1) AMMFR întocmește, actualizează și gestionează următoarele baze de date:

a) privind caracteristicile de lucru ale echipamentelor radioelectrice din dotarea MAPN, care trebuie să conțină date referitoare la: gama frecvențelor de lucru, ecartul, codurile simbolului de emisie, lărgimea de bandă ocupată a semnalului, tipul și câștigul antenei, puterea efectiv radiată, alte informații necesare;

b) privind locurile de dispunere și parametrii tehnici de emisie aprobați pentru echipamentele radioelectrice instalate permanent în perimetre administrate de structuri ale MAPN, care trebuie să conțină date referitoare la: denumirea locurilor de instalare și coordonatele geografice în grade, minute, secunde ale fiecărei antene, frecvențele de emisie și recepție asignate, codurile simbolului de emisie, lărgimea de bandă ocupată a semnalului, înălțimea, tipul și câștigul antenei, puterea efectiv radiată, alte informații necesare efectuării analizelor de compatibilitate electromagnetice;

c) privind frecvențele radio asignate pe utilizatori, necesare punerii în funcțiune a echipamentelor radioelectrice din dotarea Armatei României.

(2) AMMFR poate pune la dispoziția structurilor cu responsabilități pe linia asigurării compatibilității electromagnetice în MAPN, la cerere, în scopul îndeplinirii atribuțiilor pe linia compatibilității electromagnetice, informații cuprinse în bazele de date proprii.

Art. 7. — Structurile prevăzute la art. 4 au obligația obținerii avizului de specialitate din partea AMMFR pentru actele normative specifice, doctrinele și manualele care conțin măsuri de asigurare a compatibilității electromagnetice.

Art. 8. — (1) Pe linia compatibilității electromagnetice, AMMFR asigură utilizarea eficientă a frecvențelor radio aflate în administrarea MAPN și reprezintă interesele acestuia în relația cu instituțiile și organizațiile militare și civile cu responsabilități în domeniu, naționale și internaționale, în scopul armonizării reglementărilor specifice, protejării lucrului echipamentelor radioelectrice din dotarea structurilor MAPN și soluționării eventualelor perturbații electromagnetice prejudiciabile produse de către acestea sau de cele aparținând altor utilizatori.

(2) Reprezentantul MAPN în Comisia Interdepartamentală de Radiocomunicații este propus din rândul specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul AMMFR.

(3) AMMFR este unica structură din MAPN care realizează alocarea, asignarea și evidența frecvențelor sau canalelor radio necesare punerii în funcțiune a tuturor echipamentelor radioelectrice din dotarea Armatei României.

Art. 9. — (1) Înainte de inițierea activității de introducere în dotarea MAPN a echipamentelor radioelectrice, structura beneficiară a echipamentului, indiferent de forma de obținere, transmite spre avizare AMMFR cererea de sprijin cu frecvențe

radio, denumită în continuare CSFR, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Cererea de sprijin cu frecvențe radio se identifică printr-un număr unic de înregistrare acordat de AMMFR pentru fiecare tip de echipament radioelectric, iar după avizare devine parte integrantă a documentului cu cerințele operaționale.

(3) Avizul AMMFR privind asigurarea resurselor de frecvențe radio se emite în termen de 45 de zile de la primirea CSFR.

(4) Se interzice inițierea oricărei activități menite a avea ca rezultat atât introducerea în dotare a unor echipamente radioelectrice, cât și modernizarea celor existente, fără obținerea avizului favorabil de la AMMFR privind asigurarea resurselor de frecvențe radio.

(5) Pe timpul activităților de testare și evaluare a echipamentelor radioelectrice, structura beneficiară urmărește respectarea cerințelor esențiale privind compatibilitatea electromagnetice.

Art. 10. — În termen de 60 de zile de la intrarea în dotarea MAPN a unui nou tip de echipament radioelectric sau de la modernizarea unuia existent, structura beneficiară transmite către AMMFR o copie a CSFR originale completată cu toate caracteristicile tehnice ale echipamentului.

Art. 11. — (1) În vederea instalării unui echipament radioelectric ca instalație fixă în perimetre administrate de MAPN, structura care elaborează proiectul tehnic solicită AMMFR avizul de compatibilitate electromagnetice.

(2) Avizul de compatibilitate electromagnetice devine anexă a proiectului tehnic de instalare și este valabil pe o perioadă de un an de la data acordării. La nevoie, structura care realizează proiectul tehnic solicită AMMFR prelungirea valabilității avizului de compatibilitate electromagnetice.

(3) Se interzice începerea lucrărilor de instalare a unui echipament radioelectric ca instalație fixă fără avizul favorabil al AMMFR și, la solicitarea acesteia, al ACTTM.

(4) Șeful structurii care solicită instalarea unui echipament radioelectric ca instalație fixă răspunde de respectarea întocmai a proiectului tehnic de instalare.

(5) O copie a proiectului tehnic de instalare a echipamentului radioelectric ca instalație fixă se păstrează la nivelul structurii militare care administrează perimetrul.

Art. 12. — Avizul acordat de MAPN în baza actelor normative în vigoare pentru echipamentele radioelectrice care urmează a fi instalate în afara perimetrelor administrate de MAPN și care aparțin structurilor civile sau instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale conține obligatoriu avizul de compatibilitate electromagnetice din partea AMMFR și, la solicitarea acesteia, din partea ACTTM.

Art. 13. — (1) AMMFR realizează analiza de compatibilitate electromagnetice cu ajutorul aplicațiilor informatice specifice și, la nevoie, folosind echipamente proprii de monitorizare și analiză a spectrului.

(2) Pentru îndeplinirea misiunilor specifice, AMMFR poate solicita sprijin atât din partea structurilor din compunerea MAPN, cât și din partea unor instituții cu care sunt încheiate acorduri de colaborare.

(3) Pentru perimetrele MAPN administrate de DGIA, AMMFR și, la solicitarea acesteia, ACTTM acordă aviz de compatibilitate electromagnetice după obținerea, în prealabil, a avizului DGIA.

Art. 14. — (1) Pentru instalarea/punerea în funcțiune a unor echipamente în zona de protecție electromagnetice a unui echipament radioelectric din dotarea MAPN, avizul de compatibilitate electromagnetice se acordă de AMMFR în baza unui studiu de compatibilitate electromagnetice, avizat din punctul de vedere al conformității cu cerințele esențiale privind compatibilitatea electromagnetice de către ACTTM, cu sprijinul structurii care are în dotare echipamentul radioelectric.

(2) Studiul de compatibilitate electromagnetică se elaborează, prin grija celui care solicită avizul din partea MApN, de către un organism notificat și se anexează la proiectul tehnic de instalare a echipamentului.

Art. 15. — (1) Echipamentele radioelectrice mobile se instalează și se pun în funcțiune numai cu respectarea măsurilor de asigurare a compatibilității electromagnetice.

(2) Șeful structurii de comunicații și informatică stabilește, împreună cu managerul de frecvențe, măsurile tehnice și organizatorice pentru asigurarea compatibilității electromagnetice a tuturor echipamentelor radioelectrice care se pun în funcțiune în zona de responsabilitate a structurii proprii.

(3) Șeful de stat major al structurii care administrează perimetrul în care sunt dislocate temporar mai multe unități militare stabilește măsurile de rezolvare a eventualelor situații conflictuale privind asigurarea compatibilității electromagnetice pentru toate echipamentele radioelectrice dislocate în zona sa de administrare.

Art. 16. — Procedurile privind raportarea și modul de soluționare a perturbațiilor electromagnetice prejudiciabile se stabilesc prin dispoziția șefului Statului Major General de organizare și funcționare a sistemului de comunicații și informatic al Armatei României.

Art. 17. — Pentru prevenirea unor abateri în folosirea echipamentelor radioelectrice, comandanții/șefii de la toate eşaloanele dispun măsurile necesare pentru:

a) verificarea etalonării frecvenței de lucru și a controlului radiațiilor parazite a echipamentelor radioelectrice, conform documentației tehnice;

b) realizarea acordului și a lucrului în emisie folosind puteri variabile, corespunzătoare distanței minime de propagare necesare îndeplinirii misiunii;

c) organizarea și executarea unui control riguros asupra respectării întocmai a regulilor privind instalarea, exploatarea și mentenanța echipamentelor radioelectrice, ținerea evidenței corecte și utilizării stricte numai a caracteristicilor de lucru puse la dispoziție.

Art. 18. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 40/1982*) privind activitatea de radiocomunicații în Armata României.

Art. 19. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, structurile cu responsabilități pe linia asigurării compatibilității electromagnetice prevăzute la art. 2 elaborează/actualizează proceduri de operare specifice în vederea aplicării unitare a acestuia.

Art. 20. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 19 aprilie 2011.
Nr. M.31.

*) Ordinul general al ministrului apărării naționale nr. O.G. 40/1982 nu a fost publicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXĂ

CERERE DE SPRIJIN CU FRECVENȚE RADIO

— model —

NIVELUL DE CLASIFICARE
Exemplar unic

CERERE DE SPRIJIN CU FRECVENȚE RADIO (CSFR)	Nr. AMMFR:	
	Data:	
	Nr. pagini:	

Aviz AMMFR nr:

Destinatar:	Expeditor:
Șeful Agenției Militare pentru Managementul Frecvențelor Radio	(Numele, prenumele, funcția, denumirea în clar a structurii sau instituției)
1.	Nomenclatura echipamentului sau/și codul modelului:
2.	Scopul CSFR: (se bifează „x” pentru una dintre opțiunile de mai jos)

CERCETARE EXPERIMENTALĂ
SAU DEZVOLTARE PRELIMINARĂ

DEZVOLTARE ȘTIINȚIFICĂ
SAU TEHNOLOGICĂ

EXPLOATARE OPERAȚIONALĂ

I. UTILIZAREA ECHIPAMENTULUI

1.	Funcții și obiective:
2.	Modul de operare:
3.	Programul de lucru:
4.	Mediul de operare:
5.	Zona geografică pentru cercetare experimentală sau pentru activități de dezvoltare:
6.	Zona geografică pentru exploatare operațională:
7.	Numărul de echipamente pentru experimentare sau dezvoltare:
8.	Numărul de echipamente pentru exploatare operațională:
9.	Numărul echipamentelor de același tip exploatate simultan în același mediu electromagnetic:
10.	Data de început și sfârșit pentru evaluarea activităților de cercetare experimentală sau de dezvoltare:
11.	Data intrării în exploatare operațională:
12.	Numărul de înregistrare anterior: (dacă este cazul se bifează „x” pentru una dintre opțiunile de mai jos)

CONTINUARE
fără modificăriANULARE
cerere anterioară

COMPLETARE

II. CARACTERISTICILE ECHIPAMENTULUI DE EMISIE

1.	Nomenclatura/nr. modelului:	2.	Numele producătorului:
3.	Platforma emițătorului:	4.	Tipul emițătorului:
5.	Gama de lucru:	6.	Modul de acord:
7.	Canale de radiofrecvență (ecartul):	8.	Codurile simbolurilor de emisie:
9.	Toleranța de frecvență:		
10.	Filtre de frecvență: Da ☐ Nu ☐	12.	Lărgimea de bandă: Calculată ☐ Măsurată ☐ a) -3 dB = b) -20 dB = c) -40 dB = d) -60 dB = e) -OCCBW =
11.	Spectru împrăștiat: Da ☐ Nu ☐		
13.	Rata maximă de transfer:		
14.	Tipuri de modulație și de cod:	15.	Frecvența maximă modulatorie:
16.	Preamplificare: Da ☐ Nu ☐	17.	Raportul de deviație:
18.	Caracteristicile impulsului: a) rata; b) lățimea; c) timpul de urcare; d) timpul de coborâre; e) rata de comprimare.	19.	Puterea: a) medie b) PEP
		20.	Leșirea emițătorului (<i>componenta electronică de adaptare</i>):
21.	Nivelul armonicilor: a) de ordin 2; b) de ordin 3; c) altele:	22.	Emisii parazite:
		23.	Comentarii:

Instrucțiuni de completare a CSFR

1. Se introduc denumirea și tipul echipamentului radioelectric. Exemplu: AN/FPS-16; radar instrumental.

2. Se indică, prin alegerea unei opțiuni, dacă echipamentul este destinat pentru aplicații de cercetare experimentală sau dezvoltare preliminară, pentru dezvoltare științifică avansată ori dezvoltare tehnologică sau pentru exploatare operațională. Clasificarea documentului se va face corespunzător domeniului de aplicare și informațiilor furnizate prin cerere.

CERCETARE EXPERIMENTALĂ SAU DEZVOLTARE PRELIMINARĂ

Se completează cu „x” dacă echipamentul este destinat pentru:

a) testarea modului de aplicare a unor concepte și tehnici noi, inspirate din mediul înconjurător sau în urma observării unor fenomene naturale, precum și pentru soluționarea unor probleme din domeniul fenomenelor fizico-naturale și al științelor sociale și care nu au aplicabilitate directă în domeniul militar;

b) testarea fezabilității aplicării unor tehnici și concepte tradiționale la cerințe noi, care nu sunt încă validate în procesul de emiteră a cerințelor.

DEZVOLTARE ȘTIINȚIFICĂ SAU TEHNOLOGICĂ

Se completează cu „x” dacă echipamentul este destinat pentru:

a) dezvoltarea altor echipamente care au fost realizate în faza de prototip în vederea testării experimentale sau operaționale;

b) modernizarea echipamentelor existente, în scopul îmbunătățirii performanțelor acestora;

c) dezvoltarea echipamentelor a căror proiectare a fost inițiată, chiar dacă nu s-a obținut încă aprobarea pentru a fi produse și introduse în dotare;

d) continuarea dezvoltării unor echipamente/sisteme a căror producție și introducere în dotare/serviciu a fost aprobată.

EXPLOATARE OPERAȚIONALĂ

Se completează cu „x” dacă echipamentul este planificat pentru exploatare operațională în cadrul:

a) activităților cu caracter tactic sau de antrenament;

b) altor activități, cum ar fi testarea și evaluarea operațională a echipamentelor în poligon.

I. UTILIZAREA ECHIPAMENTULUI

1. Se descriu în detaliu funcțiile și destinația echipamentului. Exemplu: radar pentru controlul rachetelor dirijate; echipament de comunicații troposferice; furnizează informații pentru interceptare și urmărire; comunicații radio pe distanțe scurte; telemetrie pentru controlul calității.

2. Se descrie metoda sau procedeul de lucru. Exemplu: radarul activează transponderul rachetei prin transmiterea unui semnal codificat în impuls, după care urmărește traiectoria rachetei și transmite către receptorul rachetei semnale în impuls, pentru dirijare.

3. Se înscriu informații despre perioadele de lucru: operarea echipamentului pe întreaga perioadă de desfășurare a misiunii — continuă sau intermitentă; numărul de ore destinat pentru lucru în fiecare zi sau numărul de minute pe oră; regulile care stau la baza programului de lucru intermitent; dacă este cazul, se descriu inclusiv fazele misiunii pe timpul cărora se exploatează echipamentul.

4. Se descriu, pe scurt, condițiile de mediu în care se exploatează echipamentul. Exemplu: operație de desant din mijloace amfibii; apărarea unei zone-țintă de nivel strategic, în mediu urban, în zonă de litoral. Sunt descriși, de asemenea, factorii de mediu și caracteristicile echipamentului care pot

influența analiza de compatibilitate electromagnetică, cum ar fi: vehicule/platforme de tip special; dacă echipamentul se deplasează pe timpul activității; orice alt factor care poate contribui la modificări ale mediului electromagnetic.

5. Se indică zona geografică destinată pentru activitățile de cercetare experimentală sau pentru dezvoltare preliminară, științifică ori tehnologică.

6. Se indică zona geografică destinată pentru exploatarea operațională a echipamentului.

La nr. crt. 5 și 6 se introduc coordonatele geografice în sistem STEREO 70 sau WGS 84 ale punctului situat în centrul ariei de operare, raza în kilometri a zonei de exploatare și, când este cazul, altitudinea, exprimată în picioare, până la care se va exploata echipamentul. Exemplu: N 44.91533 E 29.60422/20/1000.

7. Se introduce numărul echipamentelor planificate pentru experimentare sau dezvoltare.

8. Se introduce numărul echipamentelor planificate pentru exploatare operațională.

9. Se indică numărul maxim de echipamente de același tip care vor fi exploatate simultan în aceeași arie de operare. Exemplu: 3 rachete vor fi lansate simultan din aria de operare.

10. Se completează cu datele în care se estimează începerea și finalizarea perioadei de testare și evaluare a activităților de cercetare experimentală sau de dezvoltare.

11. Se introduce data la care se estimează că echipamentul va intra în exploatare operațională, în condițiile precizate la nr. crt. 6.

12. Se indică numărul de înregistrare al unei CSFR transmise anterior și care se referă la același tip de echipament sau la un echipament similar. Dacă informațiile cuprinse în cererea curentă nu modifică cererea anterioară se bifează CONTINUARE fără modificări. Dacă cererea curentă înlocuiește cererea veche se bifează ANULARE, iar dacă cele două cereri (veche și curentă) conțin informații complementare se bifează COMPLETARE.

II. CARACTERISTICILE ECHIPAMENTULUI DE EMISIE

1. Se introduc denumirea și modelul echipamentului, conform nomenclatorului cu denumirea echipamentelor de radiocomunicații din MAPN. În cazul în care echipamentul radioelectric nu poate fi identificat în respectivul nomenclator se va menționa denumirea dată de producător și se completează obligatoriu numele producătorului la nr. crt. 2. Exemplu: MIT502. Dacă denumirea producătorului nu este cunoscută, se descrie pe scurt echipamentul. Exemplu: emițător de telemetrie ATS-6.

2. Se completează cu numele producătorului, dacă este cunoscut. Dacă denumirea echipamentului de la nr. crt. 1 este cea dată de producător, atunci este obligatorie completarea acestui câmp.

3. Se completează cu denumirea tipului de vehicul, navă, aeronavă sau clădire unde se instalează emițătorul.

4. Se introduce denumirea generică a emițătorului. Exemplu: goniometru analizor spectru, echipament de comunicații pe unde medii. În cazul radarelor se va menționa tipul. Exemplu: impulsuri cu modulație în frecvență, cu salt de frecvență, undă continuă.

5. Se introduce gama frecvențelor de lucru în care poate fi acordat emițătorul. Exemplu: 225—400 MHz. Pentru echipamentele radioelectrice care funcționează doar pe o frecvență fixă se introduce frecvența de lucru, urmată de unitatea de măsură. Exemplu: 156,8 MHz.

6. Se precizează modul de acord al emițătorului. Exemplu: cristal de cuarț, sintetizor de frecvențe, cavitate de rezonanță toroidală. Dacă, datorită complexității tehnice, calibrarea emițătorului nu poate fi ușor realizată în zona de operare, se vor preciza, la nr. crt. 23 „Comentarii”, factorii de complexitate, cum ar fi nivelul de expertiză necesar personalului, aparatura specială necesară pentru calibrare, timpul necesar și locul (depozit, atelier, fabrică) în care trebuie realizată calibrarea/acordarea.

7. Se descriu caracteristicile canalelor de radiofrecvență. În cazul în care canalele de radiofrecvență ale echipamentului radioelectric sunt repartizate uniform în gama de lucru, se completează frecvența centrală a primului canal și ecartul de acord. Exemplu: primul canal 406 MHz, ecart 100 kHz. În cazul emițătoarelor cu acord continuu se va preciza cea mai mică frecvență de lucru, urmată de cuvântul „continuu”. Pentru alte tipuri de emițătoare, cum ar fi cele cu bandă laterală unică sau cele care lucrează pe canale de lucru determinate software, detaliile de funcționare vor fi consemnate la nr. crt. 23 „Comentarii”. Exemplu: treptele de acord, algoritmul de lucru pentru salt în frecvență.

8. Se introduc toate codurile simbolurilor de emisie în care poate funcționa echipamentul radioelectric, incluzând lărgimea de bandă corespunzătoare. Exemplu: 16K0F3E--/1K50A3A--. Pentru echipamentele radioelectrice care pot lucra în mai multe moduri de lucru, inclusiv salt în frecvență, clasele de emisie și lărgimile de bandă vor fi enumerate pentru fiecare mod de lucru.

9. Se introduce toleranța de frecvență, adică deviația de frecvență față de frecvența asignată, după ce emițătorul a atins parametrii optimi de funcționare. Se indică unitatea de măsură în parte pe milion — ppm, cu excepția echipamentelor care lucrează în bandă laterală unică și pentru care unitatea de măsură este în hertzi — Hz.

10. Se completează cu „x” opțiunea corespunzătoare.

11. Se completează cu „x” opțiunea corespunzătoare. Dacă răspunsul este „Da” se vor completa detalii la nr. crt. 14.

12. Se introduc lărgimile de bandă pentru care emițătorul este proiectat să lucreze la nivelurile de -3, -20 și -60 dB, precum și lărgimea de bandă ocupată. Pentru emițătoarele radar cu modulație în impuls se introduce și valoarea lărgimii de bandă la -40 dB. Lărgimea de bandă a semnalului de emisie este calculată sau măsurată la nivelul antenei și include toate atenuările semnificative produse pe circuitul de ieșire în antenă sau pe liniile de transmitere a semnalului. Se bifează metoda prin care s-au obținut valorile lărgimii de bandă la emisie, și anume prin efectuarea de calcule sau prin măsurători. Lărgimea de bandă ocupată, precizată la nr. crt. 12 lit. e), reprezintă lărgimea benzii de frecvențe calculate astfel încât sub limita sa inferioară și deasupra limitei sale superioare puterile medii radiate, luate fiecare în parte, sunt egale cu 0,5% din puterea medie totală a semnalului radiat.

13. Se introduce viteza maximă de transfer al informației în biți pe secundă — bps, pentru echipamentele digitale. Dacă emițătorul lucrează în spectru împrăștiat, se introduce viteza maximă de transfer rezultată după codificarea semnalului util.

14. Se descriu, în detaliu, tipurile de modulație și/sau codificare folosite. Pentru schemele de modulație complexe, cum ar fi cele folosite pentru spectru împrăștiat cu servență directă, saltul în frecvență, frecvență adaptivă, se furnizează informații suplimentare referitoare la numărul frecvențelor de salt, frecvența de ceas, numărul seturilor de salt, numărul frecvențelor într-un set de salt etc. Dacă descrierea detaliată necesită un spațiu mai larg, aceasta se va continua la nr. crt. 23.

15. În cazul emițătoarelor cu modulație în frecvență sau în fază, se va preciza frecvența maximă modulatorie sau frecvența de bază, urmată de unitatea de măsură. Aceasta se

calculează ca fiind frecvența corespunzătoare valorii de -3 dB pe partea superioară a frecvenței curbei de răspuns a modulatorului.

16. Pentru emițătoarele cu modulație în frecvență sau în fază se bifează opțiunea corespunzătoare, pentru a preciza dacă semnalul este preamplificat sau nu.

17. În cazul emițătoarelor cu modulație în frecvență sau în fază, se introduce raportul de deviație, calculat cu formula:

$$\text{Raportul de deviație} = \frac{\text{Deviația maximă a frecvenței}}{\text{Frecvența maximă modulatorie}}$$

18. Pentru emițătoarele cu modulație în impuls:

a) viteza de repetare a impulsului în impulsuri pe secundă — pps;

b) lărgimea impulsului, corespunzătoare unei valori de 50% din putere, în microsecunde (μsec);

c) timpul de urcare a impulsului, în μsec . Acesta reprezintă durata de timp necesară impulsului să ajungă de la 10% la 90% din amplitudinea sa maximă;

d) timpul de coborâre a impulsului în μsec . Acesta reprezintă durata de timp necesară impulsului să ajungă de la 90% la 10% din amplitudinea sa maximă;

e) raportul de compresie maximă a impulsului (dacă este cazul).

În cazul emițătoarelor cu modulație în cod, se respectă indicațiile de la nr. crt. 14.

19. Se introduce valoarea medie a puterii semnalului la ieșirea în antenă, în cazul emițătoarelor AM și FM, sau valoarea la vârf a puterii semnalului (*PEP*) pentru toate clasele de emisie, urmată de unitatea de măsură. Exemplu: 20 W, 1 kW. Dacă echipamentul radioelectric nu lucrează într-un mod de lucru standard, detaliile despre modul de lucru specific se vor preciza la nr. crt. 23.

20. Se descrie elementul de adaptare pe treapta de ieșire a emițătorului. Exemplu: diodă ceramică, tub cu comandă dinamică, clistron, tranzistor.

21. Se introduc valorile, în dB, ale armonicilor de ordin 2 și 3, în raport cu frecvența de bază. La lit. c) se introduce valoarea relativă, în dB, pentru armonica cu puterea cea mai mare dintre toate armonicile cu ordin mai mare de 3.

22. Se introduce valoarea maximă a emisiilor parazite, în dB, calculată în raport cu valoarea frecvenței de bază, produse dincolo de nivelul semnalului de -60 dB în cadrul benzii cu lărgimea menționată la nr. crt. 12, dar care nu corespunde niciunei armonici a frecvenței de bază. Se indică, în kHz sau MHz, decalajul dintre emisiile parazite și frecvența de bază a emițătorului.

23. Comentarii. Se introduc standardele care stau la baza asigurării compatibilității electromagnetice a echipamentului de emisie.

III. CARACTERISTICILE ECHIPAMENTULUI DE RECEPȚIE

1. Se introduce codul alfanumeric al echipamentului. Dacă acesta nu este disponibil, se introduce numărul modelului dat de producător, de exemplu MIT502, și se completează datele de la nr. crt. 2. Dacă nici acesta nu este disponibil, se descrie pe scurt echipamentul de recepție. Exemplu: receptor GPS. Dacă echipamentul reprezintă un complex format din mai multe receptoare, atunci tabelul se completează pentru fiecare dintre acestea.

2. Se introduce numele producătorului.

3. Se introduce tipul platformei auto, navei, aeronavei sau clădirii unde receptorul va fi instalat.

4. Se introduce denumirea generică a clasei receptorului. Exemplu: superheterodină cu dublă conversie, sistem de recepție homodină.

5. Se completează gama de frecvențe în care receptorul poate fi acordat. Exemplu: 225—400 MHz. Pentru echipamentele care lucrează numai pe o singură frecvență fixă, se introduce frecvența, urmată de unitatea de măsură. Exemplu: 1.575,42 MHz.

6. Se introduce modalitatea de acord. Exemplu: cristal, sintetizator. Dacă echipamentul nu poate fi acordat cu ușurință, se oferă detalii la nr. crt. 21 „Comentarii” despre complexitatea acordării, nivelul de pregătire necesar, aparatura specială necesară pentru acord, timpul necesar și locul în care echipamentul poate fi acordat — întreprindere sau atelier.

7. Se descrie ecartul stației. În cazul canalelor cu spațieri egale, se introduc frecvența centrală a primului canal și ecartul. Exemplu: primul canal 408 MHz, ecartul 100 kHz. În cazul echipamentelor cu acord continuu, se introduc frecvența cea mai joasă și cuvântul „continuu”. Pentru alte situații, inclusiv atunci când selectarea canalului este controlată software, se introduce o descriere detaliată la nr. crt. 21.

8. Se introduce codul simbolului de emisie a semnalului recepționat, incluzând și lărgimea de bandă necesară pentru fiecare dintre acestea. Exemplu: 16K0F3E--. Pentru echipamentele care pot lucra în mai multe moduri de lucru se introduce codul simbolului de emisie pentru fiecare dintre aceste moduri.

9. Se introduce toleranța de frecvență în parte pe milion — ppm, cu excepția echipamentelor care lucrează în bandă laterală unică și pentru care unitatea de măsură este în hertzi — Hz. Exemplu: $\pm 2,5$ ppm.

10. Se introduce lărgimea benzii de frecvențe pentru fiecare treaptă a frecvenței intermediare la nivelurile de -3, -20 și -60 dB, cu indicarea unității de măsură.

11. Se introduce lărgimea de bandă la nivelurile de -3, -20 și -60 dB, cu precizarea unității de măsură. Lărgimea benzii de radiofrecvență include orice atenuare semnificativă generată prin filtrare în circuitul de intrare sau linia de transmisie. Se completează „x” pentru modul de obținere a valorilor lărgimii de bandă. Se introduce de asemenea tipul de preselectie. Exemplu: cavitate rezonantă de acordare.

12. Se introduc valorile corespunzătoare celor 3 trepte ale frecvenței intermediare, cu indicarea unității de măsură.

13. și 14. Nu se completează. Au fost introduse pentru a se păstra corespondența cu alte mesaje formate, utilizate în cadrul NATO și al țărilor membre.

15. Se completează cu „x” pentru a indica locația primei, celei de a doua și a celei de a treia frecvențe a oscilatorului local în raport cu semnalul aplicat la intrarea mixerului asociat.

16. Se introduce viteza maximă de transfer al datelor, în bps. Dacă echipamentul lucrează în modul de lucru spectru împrăștiat, se introduce viteza de transfer al datelor după decodificare. La nr. crt. 21 „Comentarii” se descrie orice cod de detectare/corecție a erorilor.

17. a) Se introduce selectivitatea în dBm.

b) Se specifică criteriul folosit pentru măsurarea sensibilității. Exemplu: 10 dB SINAD.

c) Dacă receptorul este folosit cu sisteme terestre se introduce valoarea nivelului de zgomot.

d) Dacă receptorul este folosit cu stații spațiale sau stații terestre prin satelit se introduce valoarea temperaturii de zgomot a receptorului, în grade Kelvin.

18. La receptoarele cu modulație în frecvență sau fază se indică dacă semnalul este atenuat sau nu.

19. Eliminarea imaginii reprezintă raportul dintre nivelul semnalului pentru frecvența imagine, necesar pentru a produce o valoare la ieșire specificată, și nivelul dorit al semnalului necesar pentru a produce aceeași valoare la ieșire.

20. Se introduce nivelul unic al eliminării zgomotului, în dB, pe care receptorul îl obține, pentru toate frecvențele, la depășirea valorii de -60 dB a lărgimii de bandă pentru frecvența intermediară.

21. Comentarii. Se introduc standardele care stau la baza asigurării compatibilității electromagnetice a echipamentului de recepție. Exemplu: SR EN 301 091-2 V1.2.1:2006.

IV. CARACTERISTICILE ECHIPAMENTULUI DE ANTENĂ

1. Se marchează blocul corespunzător pentru a indica tipul de antenă. Pentru sistemele cu mai multe antene se folosește câte o pagină tip IV. CARACTERISTICILE ECHIPAMENTULUI DE ANTENĂ pentru fiecare dintre antene.

2. Se introduce codul alfanumeric al echipamentului de antenă. Dacă acesta nu este disponibil, se introduce numărul modelului dat de producător. Exemplu: DS6558. Dacă nici acesta nu este disponibil, atunci se va descrie pe scurt. Exemplu: ATS-6 — antenă de telemetrie.

3. Se introduce numele producătorului.

4. Se introduce gama de frecvențe pentru care este destinată antena, cu precizarea unității de măsură.

5. Se introduce numele generic sau se descriu caracteristicile tehnice. Exemplu: antenă orizontală, verticală, baston, dipol, matrice în fază, Cassegrain cu polarizare încrucișată.

6. Se introduce polarizarea. Dacă polarizarea este circulară se indică sensul. Exemplu: circular-stânga.

7. a) Dacă această antenă scanează, introduceți tipul de scanare. Exemplu: verticală, orizontală, verticală și orizontală.

b) Scanarea verticală:

1) Se introduce valoarea unghiului maxim de înclinare, în grade, pozitiv și negativ față de orizontală, în care antena poate scana.

2) Se introduce unghiul minim de înclinare, în grade, pozitiv sau negativ față de orizontală, în care antena poate scana.

3) Se introduce viteza de scanare verticală în număr de scanări pe minut.

c) Scanarea orizontală:

1) Se introduce valoarea unghiului de scanare pentru sectorul de scanare orizontală, în grade.

2) Se introduce viteza de scanare orizontală, în număr de scanări pe minut.

d) Se indică dacă antena are zone de umbră sau nu. Dacă da, se va detalia la nr. crt. 10.

8. a) Se introduce câștigul maxim, relativ la o antenă de emisie izotropică.

b) Se introduce câștigul nominal al primului lob secundar major, în dBi, și deplasamentul unghiular față de lobul principal, în grade.

9. Se introduce lărgimea, în grade, a lobului principal, corespunzătoare valorii de -3 dB a câmpului radiat.

10. În acest spațiu se descrie orice altă caracteristică a antenei, care ajută la aprecierea compatibilității electromagnetice. Se introduc standardele care stau la baza asigurării compatibilității electromagnetice a echipamentului de antenă. Se dezvoltă sau clarifică oricare dintre informațiile furnizate în câmpurile de mai sus. Se mai pot introduce următoarele informații, dacă este cazul:

a) raportul de semnal față/spate, în dB, pentru antenele direcționale folosite la realizarea circuitelor radioreleu;

b) pentru antenele tip matrice în fază se mai precizează:

1) modul de operare cu unul sau mai mulți lobi;

2) parametrii lobului unic;

3) parametrii lobilor multipli:

a) polarizarea fiecărui lob;

b) câștigul fiecărui lob;

c) lărgimea fiecărui lob;

d) caracteristicile de scanare ale fiecărui lob, conform nr. crt. 7.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.439 din 29 aprilie 2011

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.930 din 28 aprilie 2011

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri

Având în vedere prevederile art. 15 din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri,

în temeiul art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale, interimar, și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor Publice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale, interimar,
Emil Boc

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri

Art. 1. — (1) Registrul de evidență a zilierilor, denumit în continuare *registru*, reprezintă:

a) document oficial cu regim special de evidență a lucrătorilor zilieri;

b) sursă de date pentru elaborarea pe plan național a politicilor în domeniul ocupării forței de muncă și combaterii muncii fără forme legale, precum și în domeniul fiscal;

c) sursă administrativă de date pentru sistemul informațional statistic cum ar fi: statistica curentă, urmărirea indicatorilor referitori la evoluția gradului de ocupare și al pieței muncii, monitorizarea nivelului muncii fără forme legale, cu precădere în anumite domenii de activitate, organizarea unui sistem de anchete prin sondaj.

(2) Modelul, conținutul și instrucțiunile de completare a registrului sunt cele prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri.

Art. 2. — (1) Pentru asigurarea unei evidențe unitare referitoare la utilizarea forței de muncă a lucrătorilor zilieri, beneficiarul de lucrări, definit conform Legii nr. 52/2011, organizează conducerea și ținerea la zi a registrului.

(2) Înregistrarea în registru se face în ordine cronologică, pentru toți zilierii cu care beneficiarul are raporturi de muncă în baza legii, conform instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 52/2011.

(3) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2011, beneficiarul de lucrări transmite către inspectoratul teritorial de muncă o copie a registrului conținând înregistrările din luna precedentă, certificată „conform cu originalul”.

Art. 3. — (1) Beneficiarii de lucrări care au înființate sucursale, agenții, reprezentanțe, puncte de lucru sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, cărora le-au delegat competența de a încheia raporturi juridice cu zilieri, pot delega acestora și competența conducerii, completării și transmiterii către inspectoratele teritoriale de muncă a copiei registrului conform art. 2 alin. (3).

(2) Registrul se păstrează la sediul beneficiarului de lucrări și/sau, după caz, la sediul sucursalei, agenției, reprezentanței, punctului de lucru sau al altor asemenea unități fără personalitate juridică.

(3) Registrul va fi numerotat, parafat și legat.

(4) Beneficiarul de lucrări răspunde de respectarea prevederilor legale privind conducerea, completarea și păstrarea registrului, fiind responsabil de corectitudinea datelor înscrise în registru.

Art. 4. — (1) La fiecare înscriere a unui zilier în registru numele și prenumele se înscriu cu literele mari de tipar, cu menționarea și a inițialei tatălui.

(2) Denumirea beneficiarului de lucrări se înscrie în registru cu litere mari de tipar, fără prescurtări. Prescurtările permise sunt:

- a) S.C. — societate comercială;
- b) S.A. — societate pe acțiuni;
- c) S.R.L. — societate cu răspundere limitată;
- d) S.N.C. — societate în nume colectiv;
- e) S.C.S. — societate în comandită simplă;
- f) S.C.A. — societate în comandită pe acțiuni.

Art. 5. — (1) Inspectoratele teritoriale de muncă vor înainta semestrial Inspecției Muncii rapoarte privind evoluția numărului

de zilieri pe domenii de activitate, numărul de cazuri depistate fără forme legale, măsurile sancționatoare dispuse în respectivele cazuri, precum și alte informații solicitate de Inspekția Muncii.

(2) Inspekția Muncii va centraliza, la nivel național, datele din rapoartele inspectoratelor teritoriale de muncă și va comunica semestrial Ministerului Muncii, Familiei, și Protecției Sociale un raport, pe suport hârtie și în format electronic, privind evoluția numărului de zilieri pe domenii de activitate, numărul de cazuri depistate fără forme legale, precum și măsurile sancționatoare dispuse în respectivele cazuri.

Art. 6. — Registrul se tipărește și se înscrie de Imprimeria Națională, iar distribuirea acestuia se face, la cerere și contra cost, de Inspekția Muncii prin inspectoratele teritoriale de muncă.

Art. 7. — (1) Înscriserea datelor în registru se face numai cu cerneală sau pastă albastră.

(2) Orice modificare a datelor înscrise se face prin tăierea cu o linie orizontală cu cerneală sau pastă roșie și prin înscrierea datelor corecte de asemenea cu cerneală sau pastă roșie, lăsându-se vizibilă înscrierea anterioară și prin aplicarea ștampilei și semnăturii beneficiarului de lucrări.

Art. 8. — (1) Înscriserea datelor se face în ordinea cronologică a utilizării zilierilor. Registrul se întocmește zilnic, exceptând perioadele în care nu se apelează la serviciile zilierilor.

(2) Nu se lasă pagini și poziții libere între paginile registrului.

(3) Pe prima pagină a registrului se completează datele de identificare ale beneficiarului de lucrări.

Art. 9. — (1) Venitul realizat de zilieri sub forma remunerației zilnice pe fiecare beneficiar de lucrări reprezintă venit asimilat salariului, pentru care sunt aplicabile prevederile cap. III „Venituri din salarii” al titlului III „Impozit pe venit” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Zilierii datorează impozit pentru venitul realizat sub formă de remunerație brută zilnică. Impozitul se calculează de către fiecare din beneficiarii de lucrări prin aplicarea cotei de 16% asupra remunerației brute zilnice.

(3) Calculul și reținerea impozitului datorat se efectuează de către beneficiarii de lucrări la data fiecărei plăți a remunerației brute zilnice.

(4) Virarea la bugetul de stat a impozitului calculat și reținut de fiecare beneficiar de lucrări se va efectua până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Art. 10. — Prezentele norme metodologice intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro lansate în luna mai 2011

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice, se aprobă prospectul de emisiune al obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro, în valoare nominală totală de 600.000.000 euro, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi,
secretar de stat

București, 29 aprilie 2011.
Nr. 1.936.

PROSPECT DE EMISIUNE
al obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna mai 2011

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — euro/titlu —	Valoarea nominală totală — euro—
RO1114DBE010	4.05.2011	6.05.2011	6.05.2014	3	4,50	0	600.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., această serie se poate tranzacționa simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro poate fi majorată prin redescideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro este de 50.000 euro.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește anual la data de 6 mai, începând cu 6 mai 2012 și terminând cu 6 mai 2014, fiind determinată conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cuponul);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat cu cupon denuminate în euro pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 50.000 euro.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se transmit Băncii Naționale a României, care acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Plata obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se va efectua la data emisiunii, până cel târziu la ora 15,00 — ora României, prin transferarea de către dealerul primar și/sau de către instituțiile de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, în contul de euro număr OD al Băncii Naționale a României (BIC: NBORROBU), deschis la Bank for International Settlements, Basle (BIC: BISBCHBB), via Banque de France Paris (BIC: BDFEFRPPCCT), IBAN: FR7630001000640000005532338, a sumei reprezentând costul obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro aferent tranșelor adjudecate.

Art. 11. — Răscumpărarea obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se va efectua la data scadenței, prin creditarea conturilor corespondente în euro ale dealerilor primari și/sau ale instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare anterior datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro, inclusiv cuponul aferent acestora.

Art. 12. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 13. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sâmbătă sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 14. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind nivelul ratei dobânzii de referință
a Băncii Naționale a României valabil în luna mai 2011**

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României hotărăște:

Pentru luna mai 2011, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 6,25% pe an.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 2 mai 2011.
Nr. 15.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

